

Jerzy Kmiecński, Teresa Oziemska, Magdalena Blombergowa, Krzysztof Walenta

Odry, pow. Chojnice

Informator Archeologiczny : badania 2, 192-193

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nieniem zmian w zasięgu miasta w ciągu wieków.

NOWA HUTA - Kościelniki Cło

patrz okres neolitu

NOWE MIASTO,

patrz okres lateński

pow. Rawa Mazowiecka

ODRY, pow. Chojnice

Katedra Archeologii

Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził dr Jerzy Kmieciński. Udział wzięli: mgr Teresa Oziemska, mgr Magdalena Blombergowa i mgr Krzysztof Walenta oraz studenci Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu w Kijowie /ZSRR/, Halle /NRD/, Aarhus /Dania/, Oslo /Norwegia/, Lund /Szwecja/ - uczestnicy Międzynarodowego Studenckiego Obozu Archeologicznego. Sprawozdanie opracowali - M. Blombergowa i K. Walenta. Finansował UŁ, WFN w Bydgoszczy, PRN w Chojnicach, ZSP, ZMS. Pomoc organizacyjną udzieliły: PZPR w Bydgoszczy, KP PZPR w Chojnicach, Związek Marynarzy i Portowców w Gdyni, Związek Włóknarzy, władze terenowe woj. bydgoskiego, pow. chojnickiego i tucholskiego. Szósty sezon badań. Cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Wazonie wykopaliskowym przekopano 2 kurhany, 2 ary płaskie i 1 krąg kamienny.

W kurhanie nr 10 złożono zwłoki niespalone. Jama grobowa

zniszczona była przez wkop rabunkowy, pozostała tylko czaszka i jedna kość długa. Średnica kurhanu - 9 m.

Kurhan nr 13 zawierał grób szkieletowy, w którym kości nie zachowały się. Na wyposażenie grobu składały się: pucharz gliniany, paciorki bursztynowe i szklane, żelazna sprzączka do pasa oraz przedmioty żelazne, silnie skorodowane. Średnica kurhanu - 8 m. W nasyp kurhanu 13 wkopany był grób ciałopalny, po którym pozostały fragmenty naczyń, kości ludzkie spalone i węgle drzewne.

Na terenie aru płaskiego nr 615 odsłonięto łącznie 16 grobów, w tym 3 ciałopalne popielnicowe, pozostałe - szkieletowe. Niemal wszystkie groby zaznaczone były na powierzchni pojedynczymi głazami lub grupami mniejszych kamieni.

Na szczególną uwagę zasługują niektóre obserwacje obrządku pogrzebowego. Mianowicie w grobie szkieletowym nr 137 stwierdzono takie położenie czaszki, które świadczy, że została ona złożona oddzielnie. Ponadto w jamie grobowej salegał duży gładziący zwłoki. W świetle faktów znanych z wcześniejszych badań na cmentarzysku odrzańskim miałoby to być efektowny przykład stwierdzający istnienie zabiegów magicznych.

pozostałe pochówki odkryte w Odrach nie odbiegały od dotychczas znanych form.

OSETNO, pow. Góra

patrz okres neolitu

OSINKI, pow. Sawałki

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Białymstoku

ZAKŁAD EPOKI METALI
Instytutu Historii Kultury Materialnej
POLSKIEJ AKADEMII NAUK
Warszawa, ul. Nowy Świat 72